

123. Lásd Ehrenpreis rabbi és Taubes rabbi táviratváltását, a Yad Vashem Levéltárban, M-20/47.
124. *Vádirat*, 3:56-58, 241-242. o.
125. *RLB*, 362. és 364-365. dok.
126. *Uo.*, 361. dok. Július 7-én riasztotta a külügyminisztériumot a 186 magyar zsidó Svédországba való kivándorlása iránti svéd kérés miatt. *Uo.*, 363. dok.
127. További életrajzi részleteket lásd Lévai munkájában: *Raoul Wallenberg regényes élete, hősi küzdelmei, rejtélyes eltűnésének titka*. Magyar Téka, Bp., 1948, 311. o., valamint G. B. Freed: „Humanitarianism vs. Totalitarianism: The Strange Case of Raoul Wallenberg.” *Papers of the Michigan Academy of Science, Arts, and Letters*, 46, 1961:503-528. o.
128. Lévai, *Raoul Wallenberg, i. m.*, 30-39. o.
129. A Háborús Menekültügyi Hivatal 17-es sz. távirata, fentebb idézve.
130. Lásd Johnson június 21-i táviratát a külügyminisztériumhoz, Freednél, *i. m.*, 507-508. o.
131. A szöveget magyar fordításban lásd Lévainál, *Raoul Wallenberg, i. m.*, 42. o. Röviddel a találkozó után a Tanács vezetői köszönő levelet intéztek Gusztáv királyhoz, amelyben külön javaslatokat tettek a megmaradt magyarországi zsidók megsegítésére. Munkácsi, *Hogyan történt?*, 185-187. o.
132. Pető Ernő beszámolója, *HfS*, 3:58-59. o.
133. Wallenberg a következő napon újabb jelentést írt, és részletezte a tragédia egyes vonatkozásait, adatokat közölve némelyik gettóról, a Kasztner-szállítmányról, a Weiss Manfréd-ügyről, és a budapesti csillagos házakról. A két beszámolóval együtt küldte el az auschwitzi jegyzőkönyv másolatát. Lévai, *Raoul Wallenberg, i. m.*, 43-57. o.
134. Freed, *i. m.*, 509. o. Wallenberg szerint, aki alighanem csak hivatalos adatokat idézett, a Svédország által védett zsidók száma csak 7000 volt, ezek 8 svéd védettségű házban voltak elszállásolva. Lásd 1944. december 8-i jelentését: Lévai, *Fehér könyv, i. m.*, 134-136. o.
135. *RLB*, 367. dok.
136. *Vádirat*, 3:427-428. o. Az átköltözések után Stöckler közelebbi munkakapcsolatot létesített Wallenberggel. Október 5-én például megvitatták annak a lehetőségeit, hogy a deportáltaknak ruhát, élelmet és gyógyszereket küldjenek. *Uo.*, 592. o.
137. A Tanács központjában Bleier Jenő vezette a műveletet. Két közvetlen munkatársa, Szalkay Ernő és Vasadi Vilmos voltak összekötők a svéd követséggel. Az átköltöztetések helyszínén, a Pozsonyi úton Bognár György irányította az akciót. Bognárnak joga volt a lakhelycseréből adódó vitákban dönteni. A döntéseivel elégedetlenek a Tanácsnál a Váradi Imre vezette döntőbizottsághoz fellebbezhettek. A svéd házakban az kaphatott helyet, akinek svéd Schutzpass, ezenfelül a Tanácstól kapott átköltözési engedély volt a birtokában. *Uo.*, 428-431. o.
138. Lévai, *Fehér könyv, i. m.*, 172-174. o. *A pesti gettó* c. könyvében (97. o.) Lévai kijelenti, hogy Nilsson (helyesen: Nielson) és Bauer Born (Nemzetközi Vöröskeleszt) közbenjárására szabadult ki.
139. Wallenberg jelentéseit angol fordításban elküldték Londonba és Washingtonba is. A magyar zsidóknak nyújtott svéd segítség összegzését lásd *PRO*, 371/42823, 108-113. o. Wallenberg nyilas korszakbeli tevékenységéről további részleteket lásd Lévai, *Raoul Wallenberg, i. m.*, 82-215. o.
140. Freed, *i. m.*, 513-514. o. Wallenberg eltűnésének Lévai-féle változatát lásd Lévai, *Raoul Wallenberg, i. m.*, 216-294. o.